

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Thomae Młodzianowski, Polonie, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Metaphysica, Logica, Octo Libris Physicorum, Generatione, Corruptione
Et Anima

Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682

Punctum Difficult. 3. Decernitur de scientiæ simplicitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95667)

OBJICITUR 5. Si scientia quaecunque posset esse simplex qualitas, intendi non posset, sed potest intendi. Ergo. Sequela probatur. Quia si simplex qualitas intenderetur, hoc ipso non esset simplex, sicut si unitati additur alia unitas, hoc ipso non est unitas.

RESPONDETUR. Negando Sequelam. Non enim dicimus illam scientiam fore simplicem qualitatem per exclusionem graduum, sed per exclusionem impotentiae, ad extendendum se, ad quaecunque illa scientia attingibilia.

ADDO. Quod non asseramus dari talem scientiam, sed quod si esset, simplex qualitas esset, idque titulo unitatis motivi formalis. Porro esset adhuc illa scientia simplex qualitas quantumvis respiceret diversam materialiter connexionem. Sic v. g. eadem simplex qualitas, inclinare potest ad assentiendum quod cauda gliris non sit maior glire, & quod digitus non sit tantus, quantum totum corpus, nam utrobique idem est immediatum. Formale; nempe: Totum est majus sua parte. Sufficiet item simplex qualitas ut acquisito habitu hujus Conclusionis: homo est risibilis, expository inferas: Petrus est risibilis, Paulus est risibilis, quia ad has singulares idem erit motivum, nempe quia est rationalis. Identitas autem motivi formalis praeter alia spectanda est penes immediatam formalem connexionem, hinc v. g. alius habitus debet inclinare ad assensum huic conclusioni: quod rationale sit homo & alia, quod risibile sit homo. Quia ly homo, immediate connectitur cum rationali, cum risibili, mediante rationalitate. Ideo enim homo est risibilis, quia est mirativus, ideo mirativus, quia est rationalis. Sed si & unum sit motivum & connectio formalis eadem, tunc certe habitus utens illo motivo, simplex erit qualitas.

Punctum Difficultatis 3.

Decernitur de Scientia Simplicitate.

DICENDUM est. Nullam Scientiam totalem, ex iis quae dantur, esse simplicem qualitatem, ita Scotistae Suar. Hurtad. Arriaga. Citari enim solet S. Thom. 1. 2. q. 52. art. 1. & art. 2.

PROBATI. Hurtadus, si posset esse habitus simplex qualitas, tunc posset esse duo habitus contrarii aequè intensi sed hoc falsum est. Ergo. Sequela probatur posset esse in aliquo habitus, quod materia sit incorruptibilis, potest item esse habitus circa hanc conclusionem quod Coeli sint corruptibiles, qui habitus erunt contrarii, motiva enim illorum formalia, hoc est corruptibilitas & Incorruptibilitas sunt contraria. Ergo posset dari duo habitus contrarii & quidem simul, nam simplex qualitas tota simul acquiritur, poteruntque hi habitus esse aequè intensi, quia simplex qualitas non recipit maiorem respectu unius, & minorem respectu alterius obiecti intensionem.

RESPONDERI posset, quod ille habitus esset adhuc simplex qualitas, virtute tamen sua potens extendi ad cognitionem tam hujus quam illius obiecti, sicut unus idemque intellectus, qui est simplex qualitas, id facit.

PROBATUR 2. Quia nulla de facto scientia utitur motivo non nisi uno; non ergo sumet ab unitate motivi, rationem simplicis qualitatis. Nulla item scientia quae de facto datur, habet se per modum potentiae, ut se habet habitus fidei, qui supponitur esse simplex qualitas. Ergo non est fundamentum dicendi, quod de facto detur scientia, quae sit simplex qualitas.

PROBATUR 3. Experientia. Experimur nos difficultatem subire in eliciendis aliquibus actibus intra scientiam, quantumvis jam ad alios eliciendos simus faciles. Ergo apparet habitum non contrahi, frequentatione unius actus, neque illum esse simplicem qualitatem.

RESPONDERI posset. Hanc difficultatem esse ex difficultate materiae, specierum diversitate, sed haec aliàs refutabuntur.

CONFIRMATUR. Si scientia totalis esset simplex qualitas, daretur effectus ante suam causam, sed non potest dari effectus ante suam causam. Ergo. Sequela probatur. Esse habitum ante actus elicitos, est esse effectum ante causam, quia ab actibus suo modo, de quo aliàs, causantur habitus. Sed si scientia esset simplex qualitas, daretur habitus ante actus elicitos. Quod ipsum probatur. Ponamus elici unum actum Logicum, hoc ipso acquireretur habitus Logice totus, quia simplex qualitas, per partes acquiri non potest, & tamen quando elicitur unus actus ut supponitur, nondum sunt alii actus Logici. Ergo dabitur habitus, ante actus elicitos.

RESPONDETUR 1. Habitum qui producitur uno actu, non inclinare ad diversos actus, ab eo, à quo est productus, nisi ei addatur novus quidam modus, quo posito tum primum diversos actus à primo eliciet. Quod si novus tantum modus producitur, non producitur jam novus habitus, sed tantum perficitur.

CONTRA. Ergo saltem ex illa qualitate, & illo novo modo, non constitueretur simplex qualitas, erit enim divisibilitas, etiam existentiarum. Quod si admittit non esse simplicem qualitatem, conjunctum illud ex habitu, & modo illo de novo acquisito, consequenter admittere debes etiam illam scientiam non fore simplicem qualitatem; quia ille novus modus, nullo distinguetur ab ipso met habitu, quo enim? Hinc si conflatum ex habitu & illo modo, non est simplex qualitas, nec erit simplex qualitas habitus ille.

RESPONDEBIS 2. Posita acquisitione habitus per unum actum, non reddimur faciles ad alios actus diversos: quia defunt habitus in aliis potentiis, qui faciliunt ad apprehensionem Terminorum.

† Bb 2

CON-

CONTRA. Tum quia primam difficultatem, quam experimur in noscendis scientificè objectis, non rejici merè in defectum v. g. apprehensionum. Ergo & posteriores difficultates, non debes rejicere. Tum quia potest haberi facilitas in apprehensionibus terminorum, & esse difficultas in ipsis assensibus. Tum quia dicam elicitò uno actu scientifico, omnes scientias acquiri, & solum esse difficultatem, in apprehensione terminorum.

RESPONDEBIS 3. Posse referri facilitatem novam, idque ad diversos actus, in intensionem ejusdem habitus.

CONTRA. Quia intelligibile quidem est, elicitò uno actu, alium similem, fieri postea intensiorè, idque ratione intensionis in habitu reperibilis, non est tamen intelligibile, quod conferat intensio, ad eliciendum actum specie distinctum.

OBJICITUR 1. Logica est una scientia. Ergo unus habitus, est una qualitas: una qualitas, est simplex qualitas. Ergo à primo ad ultimum, Logica, est simplex qualitas. Consequenter & alia scientia.

RESPONDETUR. Logicam esse unam scientiam per attributionem ad unum objectum, non per indivisionem ejusdem qualitatis.

OBJICITUR 2. Una potentia sufficit ad actus plures specie. Ergo & unus habitus, cum debeat proportionari potentia.

RESPONDETUR. Disparitatem esse, quia potentia non nascitur ex suppositione actuum, sicut scientia habitualis, ex quarum jam suppositione non nasceretur, si posito uno actu, acquireretur tota. Ut autem proportionentur inter se scientia, & intellectus: sufficit proportio in ratione Entis spiritualis, proportio in ratione attingentia talis objecti, proportio in modo attingendi &c.

INSTABIS. Una est justitia, & tamen est complexio omnium virtutum. Ergo & una simplex qualitas scientia, poterit idem facere.

RESPONDETUR. Negando Antecedens. Nam justitia sumpta pro complexione virtutum, sunt plures distinctae omnino virtutes.

OBJICITUR 3. Scientia totalis si esset quid aggregatum ex pluribus partialibus habitibus specie distinctis, vel fieret hoc augmentum extensivum per actus solo numero distinctos, & sic habitus nunquā posset inclinare ad actus specie distinctos, non etiam per actus specie distinctos, quia actus specie distinctus, nō potest intendere habitum, inclinante ad actum, specie distinctum.

RESPONDETUR. Quod partes extensivae habitus, producantur ab actibus specie distinctis. Gradus verò intensionis ab actibus numero distinctis.

INSTABIS. Aqua extenditur non nisi additione alius guttae numero distinctae, quantitas item extenditur, mole solo numero distincta.

Ergo & habitus extendi potest, ab actibus, solo numero distinctis.

RESPONDETUR. Disparitatem esse, quia sunt aliqua augmenta, quae nata sunt idem in specie facere, quod faciunt ea, quae praecesserunt, aut saltē nata sunt intendere vires ad producendum simile omnino. Sic v. g. secundus gradus caloris, additus primo, natus est ad id faciendum, quod facit primus hoc est ad calefaciendum, cum hoc solo discrimine, quod junctus gradus primus secundo, habeat jam vires majores ad calefaciendum; & talia augmenta dico fieri per gradus eosdem specie, & solo numero distinctos; alia augmenta sunt talia, quae non sunt nata ad id producendum, quod produciunt praecedentia, ut v. g. piper additum croco non est natum ad id faciendum quod faceret solus crocus, & tale augmentum dico fieri per specie distincta, quia autem in scientiis, una pars habitus, non potest facere id, quod facit alia pars habitus, ideo augmentum scientiarum debet fieri per habitus partiales, distinctos specie.

OBJICITUR 4. Si scientia totalis non esset simplex qualitas, possent dari duae formae oppositae, simul in eodem subiecto, & quae intensae. Hoc non potest dici, aliās posset esse etiam idem ferrum calidum in summo, & frigidum in summo. Ergo. Probatum Major. Posset dari habitus de objecto, & posset dari habitus de ejus opposito, idque & quae intensus. Ergo possent dari duae formae oppositae &c.

RESPONDETUR. Negando. Majorem & Probationis ejus Consequentiam. Ratio negandi est, quia habitus de objecto, & habitus de opposito objecti, non sunt formae oppositae, cum ad idem objectum attributionis revocentur, adeoque ad idem suo modo specificativum, quantumvis ipsa objecta materialiter accepta, sint revera opposita, sed forma opposita v. g. scientia de objecto, est error de objecto. Si ergo daretur & quae intensus habitus scientiae de objecto, & & quae intensus habitus erroris de eodem, tunc primum darentur duae formae oppositae, quod nos non asserimus.

OBJICITUR 5. Scientia est qualitas, qualitas est simplex. Ergo & scientia est simplex.

RESPONDETUR. Quod scientia partialiter accepta sit qualitas, jam autem totaliter accepta, est aggregatum ex qualitatibus.

NOTO. Si Deus infunderet habitum scientiae, consimilem speciebus universalibus, quales in perfectiorum Angelorum intellectibus admittuntur, in tali casu illa scientia, quantumvis ex diversis motivis formalibus procederet, posset esse simplex qualitas. Ratio quia nec in suo produci, praesupponeret diversos specie actus, nec repugnat simplicem qualitatem, vel si maxime potentiam, procedere ex diversis motivis.

DIFFL.